

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΗΣ.

Ἡ ἡμετέρα Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἐπεχείρησε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνασκαφὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ, ἐν Ἐλευσίνι, ἐν Τανάγρα, ἐν Θεσπιαῖς καὶ ἐν Ἀκροπόλει.

Ἀπασαι αὗται αἱ ἀνασκαφαὶ προήγαγον εἰς φῶς πολλὰ καὶ τίμια ἀρχαῖα ἔργα, ὧν τινὰ μοναδικά. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ, ἐν Ἐλευσίνι, ἐν Τανάγρα καὶ ἐν Θεσπιαῖς ἀνασκαφῶν οὐδένα ποιούμεθα ἐνταῦθα λόγον, διότι τὰ κατ' αὐτὰς ἐκτίθενται λεπτομερῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπὸ τῶν ἐπιστατησάντων εἰς αὐτὰς ἐφόρων. Ὅθεν περιοριζόμεθα νὰ δώσωμεν ἐνταῦθα διὰ βραχέων κατὰλογον μόνον τῶν εὐρημάτων τῆς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνασκαφῆς ἢ μᾶλλον ἀνακαθάρσεως τῆς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ ἐδάφους τοῦ Παρθενῶνος μέρους γενομένης ἐπιστάσις τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Εὐστρατιάδου.

Τὰ τῆς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνασκαφῆς εὐρήματα εἶνε πολλὰ καὶ διάφορα, οἷον ἐπιγραφαί, ἀρχιτεκτονικά, γλυπτὰ, χαλκὰ καὶ πήλινα, κολοβά μὲν τὰ πλεῖστα καὶ δύσμορφα, ἀλλ' οὐχ ἥττον πολλῆς σπουδῆς καὶ μελέτης ἄξια, ἅτε μαρτυροῦντα τὴν τῆς τέχνης βαθμιαίαν ἐν Ἀθήναις πρόοδον. Πάντων δὲ τῶν εὐρημάτων ὑπερέχουσι τὰ γλυπτὰ, τῶν ὁποίων πλείονα διασώζουσι καὶ χρώματα¹.

Εὐρέθησαν δὲ τὰ ἐν λόγῳ ἀρχαῖα ἐν τῷ στρώματι τῷ μεταξὺ τοῦ ἰσοπεδωμένου βράχου τοῦ Παρθενῶ-

νος καὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ μουσείου, τὸ ὅποτον ἔχει πᾶχος 5,80 Γαλλ. μέτρ. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ κάτω μέρους τοῦ στρώματος τούτου τοῦ ὑπὸ λατύπης μαρμαρίνης καὶ οἰκοδομησίμων λίθων καλυπτομένου ἔκειντο τὰ ἀρχαῖα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ἐξ ἀπλῆς γῆς συνισταμένου τὰ τῶν μεταγενεστέρων ἐποχῶν, ἐν οἷς καὶ τινὰ ἐκ τῶν χριστιανικῶν χρόνων. Ἐκ τῆς μαρμαρίνης ταύτης λατύπης ἐφ' ἧς, ὡς εἴρηται, ἔκειντο τὰ ἀρχαῖα ἔργα εἰκάζομεν, ὅτι πάντα ταῦτα ἐρρίφθησαν ἐκεῖ μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ δευτέρου Παρθενῶνος πρὸς ἰσοπέδωσιν, κατεστραμμένα ἤδη ἐκ τῆς Περσικῆς εἰσβολῆς· ἄπορον ὅμως φαίνεται ἡμῖν πῶς ἔργα τόσον τίμια καὶ μάλιστα ἀναθηματικά περιεφρονήθησαν τοσοῦτον, ὥστε νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀπλὴν ἐπίχωσιν. Σημειωτέον προσέτι, ὅτι τὸ ἐπικεχωσμένον τοῦτο στῶμα δὲν ἔμεινεν ὅλως ἄθικτον μετὰ τὴν ἐπίχωσίν του, ἀλλ' ἀνεσκάφη ἐνιαχοῦ κατὰ διαφόρους καιροὺς εἴτε ἐκ τύχης εἴτε καὶ ἐξεπίτηδες, ὡς φαίνεται ἐκ τινων μεταγενεστέρων καταβολῶν ἐνταῦθα ὑπαρχουσῶν· ἐντεῦθεν δ' ἐξηγεῖται διατί ἔργα ὅλως μεταγενέστερα εὐρέθησαν ἀναμεμιγμένα ἀρχαῖοις.

Α'. ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ.

Ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν ἱκαναὶ κολοβαὶ τὸ πλεῖστον, ὧν αἱ μὲν εἰς τὴν πρὸ Εὐκλείδου ἀρχοντος ἐποχὴν ἀνήκουσιν, αἱ δὲ φθάνουσι μέχρι τῶν μ. Χ. χρόνων· τούτων δημοσιεύομεν νῦν μόνον δέκα ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐκδώσωμεν καὶ τὰς ὑπολειπομένας μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνασκαφῆς, ὅτε ἐλπίζομεν ὅτι καὶ τινες θὰ συμπληρωθῶσι. Αἱ μὲν ὑπ' ἀριθ. 1, 2,

¹ Τὸ συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἔκρινε καλὸν νὰ ἀπεικονίσῃ πάντα τὰ ἐγχρώματα ταῦτα λείψανα τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς, ὅπως διατηρήσῃ εἰκόνα πιστὴν τῶν χρωμάτων, ἅτινα σὺν τῷ χρόνῳ ἐξαλείφονται.

3, 4, 5 καὶ 6 εἶνε ἀναθηματικά τῶν πρὸ Εὐκλείδου ἀρχόντος χρόνων, αἱ δὲ ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 8 ἐπὶ τε-
μαχίων ἀγγείων γεγραμμένοι καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 9 ἐπὶ
πηλίνου ἀρχιτεκτονικοῦ ἀποσπάσματος προευκλεί-
δειαὶ καὶ αὗται μνημονεύουσι ὀνόματα τεχνιτῶν,
τὰ ὅποια εἶνε ἡμῖν ἄγνωστα ἄλλοθεν, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ.
10 ἀνήκουσα εἰς τὸ 6' ἡμισυ περίπου τοῦ 4^{ου} Π. Χ.
αἰῶνος, εἶνε ψήφισμα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν
Ἀθηναίων.

1.

Βάθρον μαρμάρου πεντελικῷ κολοδὸν κατὰ τὸ κάτω μέρος αὐτοῦ.
Υψ. 0,16. Πλάτ. 0,46. Ἐπὶ τῶν γραμμάτων διακρίνονται ἱκανῶς ἔχνη
χρώματος ἐρυθροῦ· ἐπὶ τῆς ἄνω ὀριζοντίου αὐτοῦ ἐπιφανείας παρατη-
ροῦνται κοιλωμάτα δύο, εἰς ἃ ἐγομφοῦτο πιθανῶς τὸ ἀνάθημα.

LVΣΙΑΣΑΝΕΘΕΚΕΝΑΘΕΝΑΙΑΙ
ΑΠΑΡ+ΕΝΕΝΑΡ+ΙΚΑΝΕΘΕΚΕΝ
ΔΕΚΑΤΕΝΑΘΕΝΑΙΑΙ

Λυσίας ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ
ἀπαρχήν. Εὐαρχὺς ἀνέθηκεν
δεκάτην Ἀθηναίᾳ.

Περίεργος εἶνε ὁ τύπος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀνα-
φερούσης συνάμα δεκάτην καὶ ἀπαρχήν, πιθανὸν τὰ
ἀνατεθειμένα τῇ θεᾷ ἀντικείμενα ἦσαν δύο, ὡς δύο
εἶνε καὶ οἱ ἀφιεροῦντες. Τὸ ὄνομα Εὐαρχὺς δὲν
υπάρχει ἐν τῷ λεξικῷ τῶν κυρίων ὀνομάτων τοῦ
Pape. τοῦ ἰδίου δὲ ὀνόματος τὸ τελικὸν Σ δὲν ἔχει
τὴν μίαν πρὸς τὰ κάτω κεραίαν, διότι κατ' ἐκεῖνο
τὸ μέρος ὁ λίθος εἶνε διερωγῶς.

2.

Βάθρον πεντελησίου μαρμάρου κολοδοῦ κατὰ τὴν ἄνω καὶ τὴν ἀρι-
στεράν πλευράν, τὸ σωζόμενον αὐτοῦ μέρος ἔχει ὕψ. μὲν 0,20, μήκος
δὲ 0,65 Γαλλικῷ μέτρῳ. Ἡ ἄνω ὀριζόντιος ἐπιφάνεια ἐσαμμένη·
ἐπὶ τῶν γραμμάτων διακρίνονται ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

ΛΑΜΛΘΕΚΕ:TV+ΑΜΔΡΟ>
ΑΠΑΡ+ΕΝ:ΤΑΘΕΝΑΙΑΙ

.. Ἀνέθηκε Τύχανδρος
ἀπαρχήν τῇ Ἀθηναίᾳ.

3.

Κιονίσκος διερωγῶς περὶ τὸ μέσον, ἐπ' αὐτοῦ κατὰ μήκος ἡ ἔμμε-
τρος ἐπιγραφή.

ΤΟΝΔΕΦΙΛΟΝΑΝ
ΑΘΕΝΑΙΑΙΤΡΙΠΟΔΙΣΚΟΝ
ΘΑΥΜΑΣΙΝΙΚΕΣΑΣ
ΙΣΠΟΛΙΝΗΑΡΕΣΙΟ

Τὸν δὲ Φίλων ἀν[έθηκεν] Ἀθηναίᾳ τριποδίσκον
θαύμασι νικήσας Ἴσπολιν Ἀρεσίου.

Τὸ ἥρωελεγεῖον τοῦτο δυσξύμβλητον φανὲν καὶ
ἐμοὶ καὶ ἄλλοις, μάλιστα δὲ κατὰ τὸν τελευταῖον
στίχον, ἡρμήνευσε πρῶτος ὁ φίλος κ. Δ. Σεμιτέλος
εὐστόχως, ὡς νομίζομεν, ὑπολαβὼν τὰ ἸΣΠΟΛΙΝ
ὡς κύριον ὄνομα συγκεκομμένον ἴσως χάριν τοῦ
μέτρου ἀπὸ τοῦ Ἰσόπολιν. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν ἡ
ἐννοια τοῦ διστίχου ἔχει ὡς ἐξῆς· «Φίλων ὁ
θαυματοποιὸς ἐν ἀγῶνι θαυμάτων νική-
σας Ἰσόπολιν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρεσίου ἀνέ-
θηκε τῇ Ἀθηνᾷ τὸν τριποδίσκον».

4.

Τεμάχιον κιονίσκου μήκ. 0,40. Ἐπὶ τῶν γραμμάτων παρατηροῦν-
ται ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

ΝΕΟΚΛΕΙΔΕΣ
ΑΝΕΘΕΚΕΝ

Νεοκλείδης ἀνέθηκεν

Ἡ πρώτη πρὸς τὰ κάτω κεραία τοῦ Ν τοῦ ἀρ-
χικοῦ ἐλλείπει ἐκ τοῦ Νεοκλείδης.

5.

Πλάξ λίθου πεντελησίῳ ἀποτετραυμένη κατὰ τὴν δεξιάν καὶ ἀριστε-
ράν αὐτῆς πλευράν· τὸ σωζόμενον αὐτῆς μέρος ἔχει ὕψ. 0,25, μήκ. 0,50.

ΚΑΤΕΝ:ΑΘΕΝΑΙΑΙ:ΠΟΛΙΣ
ΕΡΟΚΛΕΙΔΕΣ:ΜΑΝΕΘΕΚ

[Δε]κάτην Ἀθηναίᾳ πολι[ούχῳ]
[Ἰ]εροκλείδης μ' ἀνέθηκε[εν].

τὸ γράμμα θ διττὸν ἔχει σχῆμα ⊕ καὶ ⊙.

6.

Τεμάχιον πιθανῶς βάθρου λίθου πεντητησίου. Ἐπὶ τῶν γραμμάτων διακρίνονται ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

ΚΡΙΤΟΝΑΘΕΝΑΙΑΙ:ΗΟΣΚΥΘΟ:ΑΙ
ΠΟΙΕ

Κρίτων Ἀθηναίος ὁ Σκύθου ἀνέθηκεν
[ὁ δεῖνα ἐποίησεν].

τὸ γράμμα θ ἔχει καὶ ἐνταῦθα δύο σχήματα Θ καὶ Θ.

7.

ΛΞΣΦΔΥΞΟΙΦΟΣ

Σώφιλος ἢ Σοφίλος ἔγραψεν.

περίεργον σχῆμα ἔχει τὸ τελικὸν Σ τοῦ ὀνόματος Σοφίλος, πιθανῶς ἐκ παραδρομῆς τοῦ γράψαντος.

8.

ΜΝΣΟΜΕΛΡΑΘΣΕΜΚΑΠΟΙ
ΕΣΕΜ

Μύσων ἔγραψεν καποίησεν. = (καὶ ἐποίησεν)

9.

ΣΞΩΙ+ΣΙΑ
ΕΠΟΕΣΕΜ

Λίσχινος ἐπόησεν.

10.

Τεμάχιον πλακὸς λίθου πεντητησίου ὕψ. 0,28, πλατ. 0,23, παχ. 0,9. αἱ ἄνω καὶ κάτω ὀριζόντιαι πλευραὶ καὶ ἡ ἐν ἀριστερᾷ κάθετος κολοβά.

ΙΙΠΠΑΡΧΟΝΑΘ
ΑΙΑΝΔΡΑΓΑΘ
ΤΗΞΕΞΑΘΗΝΑ
ΛΗΝΚΑΙΔΗΜΟ
5 ΡΙΑΝΕΛΕΞΘΑ
ΒΟΛΩΝΤΑΙΚΑ
ΑΙΑΥΤΟΞΕΞΤ
ΝΗΙΤΟΓΓΡΑΜ
ΒΟΛΗΞΕΝΑΙ
10 ΔΕΤΗΝΑΝ
ΙΤΟΝΤ
ΑΧΜΑ

Ι Ἴππαρχον Ἀθηναίος ἐν-
αι ἀνδραγαθίας ἕνεκα
τῆς ἐς Ἀθηναίους καὶ φυ-
λὴν καὶ δῆμον καὶ φρατ-
5 ρίαν ἐλέσθαι ἣν περ ἄν
βόλωνται καὶ ἀναγράφ-
αι αὐτὸς ἐστὶ ἡλὴν λιθί-
νῃ τὸν γραμματεῖα τῆς
βολῆς ἐν Ἀκροπόλει ἐς
10 δὲ τὴν ἀναγραφὴν δόνα-
ι τὸν ταμίαν. Δρ-
αχμᾶς.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο δι' οὗ δίδεται ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν Ἀθηναίων δικαίωμα πολιτείας καὶ ἐλευθερίας τοῦ ἐλέσθαι φυλὴν καὶ δῆμον καὶ φρατρίαν εἰς τὸν Ἴππαρχον καὶ εἰς ἄλλους τινάς, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἐν τῷ 6 στίχῳ βόλωνται καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ = αὐτοῦς τοῦ 7 στίχου εἶνε ἐγκεχα-ραγμένον στοιχηδόν, ἕκαστος δὲ στίχος αὐτοῦ συνέκειτο ἀρχικῶς ἐξ ὀκτωκαίδεκα γραμμάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐπεχείρησα τὴν συμπλήρωσιν. Παρόμοια ψήφισματα δι' ὧν παραχωρεῖται τὸ δικαίωμα τῆς πολιτείας ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν Ἀθηναίων ὄρα ἐν C. I. A. ἀριθ. 25, 51, 108, 121.

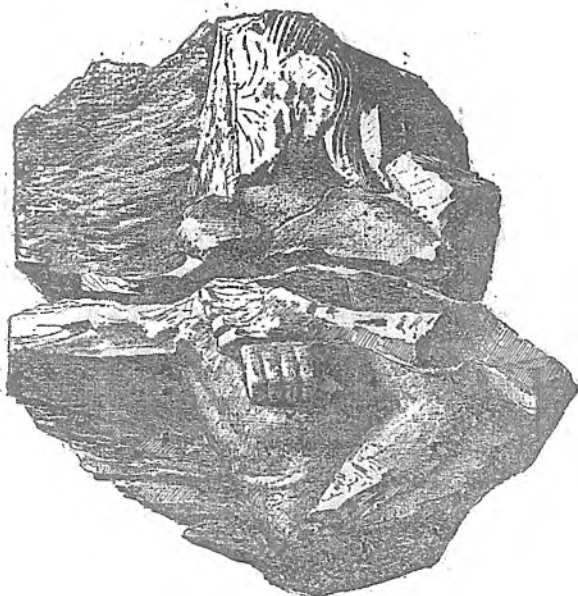
Β'. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ.

Ἐκ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν εὐρέθησαν διάφορα τεμάχια γείσων πωρίνου λίθου σώζοντα καὶ ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ προσέτι τεμάχια μαρμάρου ἐκ τοῦ θριγκοῦ, ὑδρορροαὶ μετὰ γεγλυμμένων βοδάκων, ἀνθεμίων καὶ ἄλλων κοσμημάτων ἀπλῶν μὲν, ἀλλ' ὠραίων, ὧν τινὰ σώζουσιν ἐνιαχοῦ καὶ ἔχνη χρώματος, μάλιστα δὲ ἐρυθροῦ.

Γ'. ΓΛΥΠΤΑ.

α'. Ἀρχαῖκά ἐκ πώρου λίθου. 1) Τρία τεμάχια συναρμοζόμενα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἐφ' ὧν ἐν ἐξέχοντι ἀναγλύφῳ διακρίνεται τὸ ἄνω μέρος σώματος ἀνδρός φυσικοῦ μεγέθους, ὅστις φέρει ἐπ' ὤμων ἄλλον τετρωμένον ἱσως, τοῦ ὁποίου ἐλάχιστον μέρος σώζεται, ὡς δεικνύει τὸ παρεντεθειμένον ἐνταῦθα ἀπεικόνισμα. Τὸ ἀνάγλυφον

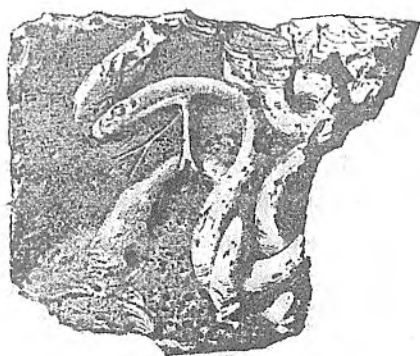
εἶνε ἀποτετριμμένον καθ' ἅπασαν αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν, μάλιστα δὲ τὸ πρόσωπον τοῦ φέροντος ἐπ' ὤμων τὴν ἄλλην μορφήν, οὐχ' ἦττον διακρίνεται ἢ ἐπιμελὲς αὐτοῦ ἐργασία. Σώζει τὸ ἀνάγλυφον ἱκανῶς καὶ ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

2) Τεμάχιον ἐφ' οὗ ἀνάγλυπτος θώραξ πολεμιστοῦ σῶζον καὶ ἔχνη χρωμάτων, ὧν τὸ ζωηρότατον εἶνε τὸ ἐρυθρὸν τοῦ ἀορτῆρος.

3) Ἄλλο ἐφ' οὗ δύο κνήμαι ἀνάγλυπτοι ἀνδρὸς βαίνοντος διαβεβηκόσι τοῖς σκέλεσι σῶζον καὶ χρῶμα ὑπέρυθρον.

4) Λεῖψανα ὄψεων ἀνάγλυπτα, ὡς δεικνύει τὸ ἐνταῦθα παρεντεθειμένον ἀπεικόνισμα, ὧν εἰς ἔχει τὰς γνάθους ἀνεωγμένας.

Τὸ τιμιώτατον ὅμως πάντων τῶν παρίων ἀναγλύφων ἀποτελεῖ·

5) Ἀρματηλάτης ἐπιβαίνων ἄρματος, ὅστις φορεῖ βραχὺν χιτῶνα καὶ κρατεῖ τῇ δεξιᾷ μάστιγα. Τὸ ἀπὸ τῶν μαστῶν μέχρι τῆς ἥβης μέρος τοῦ σώματος ἐλλεῖπει δυστυχῶς. Ἐκ τοῦ ἄρματος σώζεται τὸ πλεῖστον τοῦ δίφρου καὶ εἰς τροχός, τῶν δὲ ἵππων ἱκανὸν μέρος τὸ κατὰ τὰ ὀπίσθια. Χρώματα διασώζει τὸ ἀνάγλυφον ζωηρότατα· οὕτω τὸ μὲν πρόσωπον καὶ πάντα τὰ γυμνά τοῦ ἀρματηλάτου μέρη ἔχουσι χρῶμα ὑπέρυθρον, ἡ δὲ κόμη καὶ τὸ γένειον μέλαν, ὁ δὲ χιτῶν λευκόν, τὸ δὲ ἄρμα ἐρυθρόν· ἐπὶ τῶν ἵππων διακρίνονται πού ἔχνη χρώματος πρασίνου βαθέος.

β'. Ἀρχαῖ καὶ ἐκ μαρμάρου. 1) Κορμὸς γυναικείας μικρᾶς μορφῆς μετὰ χιτῶνος, ἐπιμελοῦς ἐργασίας.

2) Παρόμοιος, ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἔχων ἐπὶ τοῦ στήθους ἀνὰ τρεῖς πλοκάμους.

3) Ἄνω μέρος κορμοῦ γυναικείου ἐνδεδυμένου.

4) Κορμὸς μικροῦ γυναικείου ἀγάλματος ἐνδεδυμένου. Ὑψ. 0,45.

5) Παρόμοιος, οὗ ὁ χιτῶν καθέτους ἔχει τὰς πτυχάς.

6) Κορμὸς ἀνδρικής μορφῆς, ἥς ἡ ἐσθὴς δηλοῦται πλαστικῶς κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος, τὸ δὲ ἑτερον ἡμισυ δεξιὸν μέρος φαίνεται μὲν νῦν γυμνόν, λίαν πιθανὸν ὅμως ὅτι ἐδηλοῦτό ποτε διὰ χρωμάτων, ὧν λείψανα ἐρυθρὰ καὶ κυανὰ σώζονται ἔτι ἱκανῶς ἐπὶ τῆς ὥας τοῦ πλαστικῶς δεδηλωμένου ἀριστεροῦ τῆς ἐσθῆτος μέρους. Ὑψ. 0,255

7) Κορμὸς γυναικείας μορφῆς μετὰ πολυπτυχίου ἐνδυμασίας· ἡ κεφαλὴ καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἦσαν ἐνθετοί· ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῶν μαστῶν τέσσαρες πλοκάμοι. Διακρίνονται ἱκανῶς ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Ὑψ. 0,32.

8) Μορφῆς ἐπὶ ἔδρας καθημένης καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων πυξίδα ἀνοικτὴν κρατούσης τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς ὀσφύος· τὸ ἐνδυμα αὐτῆς εἶνε προσπεφυκὸς τῷ σώματι· περὶ τοὺς πόδας καὶ τὴν ἔδραν ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος.¹

¹ Παρόμοιον ἐν τῷ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσεῖῳ μετὰ χρωμάτων ἐπὶ-

9) Τεμάχιον ἐκ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ στήθους γυναικείου κολοσσιαίου ἀγάλματος πιθανῶς Ἀθηναῖς. Τὸ ὀπισθεν μέρος αὐτοῦ σώζει ἱκανῶς ὥραϊον ὥσει φολιδωτὸν κόσμον χρώματος πρασίνου ἐπὶ ἐδάφους ἐρυθροῦ. Ἐρυθρὸν χρῶμα ζωηρότατα σωζόμενον διακρίνεται καὶ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ μέρει τοῦ στήθους κατὰ τοὺς πλοκάμους, ἐνιαχοῦ δὲ αὐτοῦ παρατηροῦνται καὶ ἔχνη πρασίνου χρώματος. Ἔργασία ἐπιμελής.

10) Κεφαλὴ γυναικεία ἐπιμελεστάτης ἐργασίας περιδεδεμένη ταινία ἐρυθρᾷ ἐφ' ἧς ἀνθεμιοειδὴς καλὸς κόσμος πρασίνου χρώματος· ἡ διασκευὴ τῆς κόμης ιδιόρρυθμος, φέρει καὶ ἐνώτια στρογγύλα ἔχοντα ἀκτῖνας ἐρυθράς. Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν καὶ αἱ ὀφρῦς δεδηλωμέναι χρώματι· ἡ ῥίς ἀποκεκρουσμένη ὀλίγον κατὰ τὸ ἄκρον. Ὑψ. μετὰ τοῦ λαιμοῦ 0,24.²

11) Ὅμοιά ἐπιμελοῦς ἐργασίας σώζουσα χρωματισμὸν ἐρυθρὸν ζωηρότατον περὶ τὴν κόμην, φέρει ἐπίσης ῥοδακοειδῆ ἐνώτια καὶ ἔχει τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν δεδηλωμένας χρώματι· τῷ αὐτῷ χρώματι εἶνε γεγραμμένοι καὶ αἱ ὀφρῦς καὶ ἡ περιγραφὴ τῶν ὀφθαλμῶν. Ὑψ 0,10.

12) Ὅμοιά μετὰ στέμματος καὶ ἐνωτίων.

13) Τεμάχιον μικρᾶς στρογγύλης ἀσπίδος ἐφ' ἧς Γοργόνειον ἀρχαῖκόν· οἱ περὶ τὴν κόμην ὄφεις αὐτοῦ ἔχουσι χρῶμα μέλαν, οἱ δὲ ὀδόντες καὶ ἡ γλῶσσα ἐρυθρόν. Ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου κοίλου ἐπιφανείας τοῦ ἀσπίδιου παρατηρεῖται ὁ βραχίων ὁ κρατῶν αὐτὸ ἐκ τοῦ ὀχάνου ἐφ' οὗ διακρίνεται καὶ ἀμυδρὸν ἐρυθρὸν χρῶμα.

14) Βραχίων φυσικοῦ μεγέθους μετὰ χειρίδος (Aermel) πτυχωδούς κεχρωματισμένης κατὰ τὸ ἄκρον χρώματι ἐρυθρῷ καὶ πρασίνῳ φορῶν ψέλιον πρασίνου χρώματος. Ἔργασία λεπτοτάτη, μάλιστα δὲ περὶ τὴν πτύχωσιν καὶ τὴν ῥαν τῆς χειρίδος.

15. Πούς μικρὸς ὑποδεδεμένος ἐπιμελοῦς ἐργασίας ἐφ' οὗ διακρίνονται ζωηρότατα οἱ ἐρυθρῷ καὶ κυανῷ χρώματι γεγραμμένοι ἱμάντες.

16) Χεὶρ ὑπερφυσικοῦ μεγέθους σώζουσα καὶ ἔχνη χρωμάτων.

17) Τεμάχιον ἐξ ἐνδύματος ἀγάλματος μετὰ ῥας

κεχρωματισμένης χρώματι ἐρυθρῷ καὶ κυανῷ. Ἔργασία ἐπιμελεστάτη.

18) Παρόμοιον τῷ προηγουμένῳ μετὰ γραπτοῦ μαιάνδρου καὶ ἀσέρων χρώματος ἐρυθροῦ καὶ πρασίνου.

19) Τεμάχια τέσσαρα πλακὸς προσαρμοζόμενα ἐχούσης πλάτος 0,245, μῆκος 0,675. Ἐπ' αὐτῆς ἐν ἀναγλύφῳ προστύπῳ Ἀθηναῖς ἱσταμένη φέρει κράνος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ εἶνε ἐνδεδυμένη ἐσθῆτα πολυπτυχόν· τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα ἔχει προτεταμένην· τὸ κάτω μέρος τὸ περὶ τοὺς πόδας ἐλλείπει. Ἀπέναντι αὐτῆς ἴστανται δύο μορφαὶ γυναικεῖαι μετὰ πολυπτύχου ἐπίσης ἐνδυμασίας σωζόμεναι μέχρι τοῦ μικρὸν ἄνω τῆς ὀσφύος μέρους· προσέτι δὲ ἐμπροσθεν τῆς πρώτης γυναικὸς ἴστανται δύο ἐπάλληλοι γυμνοὶ νεανίαι, κατόπιν δὲ ἀκολουθεῖ ταῦρος τοῦ ὁποίου τὸ ὀπισθεν μόνον μέρος διακρίνεται· ἐμπροσθεν δὲ τῆς δευτέρας γυναικὸς μικρὰ κόρη, ἣτις ἀνέχει τὰς χεῖρας καὶ προσβλέπει τῇ Ἀθηναῖ, ὡς καὶ οἱ δύο πρὸ τῆς πρώτης γυναικὸς ἱστάμενοι νεανίαι. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἀνάγλυφον εἶνε ἀναθηματικὸν καὶ παριστᾷ θυσίαν. Ἔργασία ἐπιμελής καὶ ἀρχαϊκή.

20) Μορφή γυναικεία φέρουσα χιτῶνα χειριδωτὸν, οὐτινος αἱ πτυχαὶ καθέτως διήκουσιν. Ἡ μὲν ἀριστερὰ αὐτῆς χεὶρ ἀποκεκομμένη μικρὸν ἄνω τοῦ ἀγκῶνος, ἡ δὲ δεξιὰ καλύπτεται ὑπὸ τὸ ἱμάτιον· ἡ κόμη εἶνε περιττῶς διεσκευασμένη καὶ περιβάλλεται διαδήματι. Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν δεδηλωμέναι χρώματι. Ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων σώζονται ἔχνη πρασίνου καὶ ἐρυθροῦ χρώματος, τὰ αὐτὰ χρώματα σώζουσι ζωηρότατα καὶ οἱ γραπτοὶ ἀνὰ τὴν ἐσθῆτα διεσπαρμένοι ἀστέρες· ἐπὶ τοῦ προσώπου διακρίνεται τὸ τυπικὸν ἐκεῖνο μεϊδιάμα τῆς ἀρχαϊκῆς ἐργασίας. Ὑψ. 0,53.¹

21) Ἀγαλμάτιον παριστῶν μορφήν γυναικείαν ἱσταμένην, πιθανῶς Ἀφροδίτην, ἧς ὁ ποδῆρης χιτῶν στενοῦται πρὸς τὰ κάτω· ἡ δεξιὰ χεὶρ ἐλλείπει ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, τῇ ἀριστερᾷ κρατεῖ πτηνόν τι μὴ σωζόμενον ὁλόκληρον· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει μύδιον. Αἱ κόραι καὶ ἡ περιγραφὴ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς ἐπίσης αἱ ὀφρῦς γεγραμμέναι χρώματι. Ἐπὶ τῆς κόμης καὶ

σης, περιγραφὴν ὑπὸ Milchhöfer «die Museen Athens» σελ. 55. Ἐκεῖνο ὅμως φαίνεται κρατῶν μᾶλλον δίπτυχον.

² Ἐκδόθησεται μετὰ τινος ἄλλης κεφαλῆς ἐξ Ἐλευσίνος ὑπὸ τοῦ Δ. Φιλίου ἐν τῷ προσεχῇ τεύχει τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος.

¹ Ἐκδόθησεται προσεχῶς ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι μετὰ εἰκόνας.

τῶν ὑποδεδεμένων αὐτῆς ποδῶν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. *Υψ. 0,83.¹

22) *Ἄλλο μικρὸν γυναικεῖον ἀγαλμάτιον ἄνευ χειρῶν καὶ ποδῶν ἀποκεκρουσμένον κατὰ τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς· φορεῖ χιτῶνα οὐτινος αἱ πτυχαὶ διήκουσι καθέτως· ἡ κόμη καὶ τὸ χεῖλος σώζουσι χρώμα ἐρυθρὸν ζωηρότατον, ἡ δὲ ἐσθῆς ἐκτὸς τοῦ ἐρυθροῦ σώζει ἐνιαχοῦ καὶ κυανοῦν χρώμα. *Ἐπὶ τοῦ προσώπου παρατηρεῖται τὸ τυπικὸν μειδιάμα τῆς ἀρχαϊκῆς ἐργασίας.

23) Σφιγξ ἀρχαϊκῆς ἐπιμελοῦς ἐργασίας, ἥς οἱ πόδες οἱ ἐμπρόσθιοι καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος τὸ πρὸς τὰ ὀπίσω ἑλλείπει, ὡς δεικνύει τὸ παρεντεθειμένον ἐνταῦθα ἀπεικόνισμα. *Ἡ ῥίς ἀποκεκρουσμένη ὀλίγον κατὰ τὸ ἄκρον· ἡ κεφαλὴ περιβάλλεται ταινίᾳ· τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου χαρακτηρίζει τὸ τυπικὸν τῆς ἀρχαϊκῆς ἐργασίας μειδιάμα. *Ἐπὶ τῶν πτερύγων καὶ τοῦ στήθους ἔχνη κοκκίνου χρώματος. *Υψ. μετὰ τῆς κεφαλῆς 0,43.

24) Σφιγξ παρομοία τῇ προηγούμενῃ, ἥς ἑλλείπουσιν οἱ ἐμπρόσθιοι καὶ ὀπίσθιοι πόδες. *Ἡ κεφαλὴ καὶ αἱ πτέρυγες ἀποκεχωρισμέναι, ἡ ῥίς ἀποτετριμμένη καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς· ἡ κόμη ἔχει τὴν αὐτὴν τῇ προηγούμενῃ διασκευὴν, ἀλλ' ἀμελέστερον ἐξειργασμένη, τὸ τυπικὸν τοῦ μειδιάματος ἐμφα-

¹ Ἐκδόθησεται μετὰ ἀπεικόνισματος ἐν τῇ *Ἀρχαιολογ. *Ἐφημερίδι σὺν τῷ ὑπ' ἀριθ. 22.

νέστερον ἐν ταύτῃ ἐκπεφρασμένον, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἐγκαρσιότεροι πρὸς τὴν ῥίνα. *Ἐπὶ τῶν πτερύγων ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκος τοῦ σώματος 0,60 ὑψ. τῆς κεφαλῆς 0,17.¹

26) Γυναικεῖα μορφή σωζομένη μέχρι τοῦ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς τοῦ θώρακος μέρους. *Υψ. 0,335, πλάτ. 0,30. Τὸ εὑρημα τοῦτο εἶνε τὸ τιμιώτατον πάντων διὰ τὴν ἐξαίρετον καὶ λεπτὴν αὐτοῦ ἐργασίαν. *Ἡ κόμη χωρίζομένη εἰς τὸ μέσον καὶ διήκουσα κυματοειδῶς μέχρι κροτάφων ἀφίνει τὰ ὦτα ἀκάλυπτα καὶ ἀπολήγει εἰς πλοκάμους ἀνά τρεῖς ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἐπὶ τοῦ στήθους καταπίπτοντας. Τῶν πλοκάμων τούτων οἱ τέσσαρες, δύο δηλαδὴ ἐξ ἑκατέρου μέρους εἶνε ἐξειργασμένοι ἐλευθέρως μὴ ἐφαπτόμενοι τοῦ ἄλλου μαρμάρου κατὰ τὸ ἀπὸ τῶν κροτάφων μέχρι τοῦ στήθους διάστημα.² *Ἐκ τῶν ὀπισθεν ἡ κόμη εἶνε δεδηλωμένη μᾶλλον κατὰ τὸν ἀρχαϊκὸν τρόπον, ὡς ἐν τῷ Γενεάτῃ *Ἀπόλλωνι καὶ ἐν ἄλλοις ὁμοίοις καὶ καταπίπτει μακρὰ ἐπὶ τῆς ῥάχως μετὰ τῆς περιδεύσης τὴν κεφαλὴν πλατείας ταινίας. *Ἡ ῥίς ἥτις εἶνε ἀποκεκρουσμένη ὀλίγον κατὰ τὸ ἄκρον, σχηματίζει σχεδὸν κάθετον γραμμὴν μετὰ τοῦ μετώπου· ἡ κλίσις τῆς πρὸς τὸν λαιμὸν γραμμῆς τῆς κάτω σιαγόνης εἶνε σχεδὸν ὀριζόντιος· οἱ σύμμετροι καὶ μᾶλλον βαθεῖς ἢ ἐξέχοντες ὀφθαλμοὶ εἶνε ἀξιοπαρατήρητοι, μάλιστα δὲ διὰ τὰ ἱκανῶς δεδηλωμένα βλέφαρα· τὰ ὦτα εἶνε μικρὰ καὶ κεῖνται ὑψηλά. *Ἡ ἐσθῆς ἀποτελεῖται ἐξ ἱματίου καὶ χιτῶνος, καὶ ἐκεῖνο μὲν ἐρριμμένον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου καὶ καλύπτει κατὰ μέρος τὸ στήθος εἶνε ἐξειργασμένον πλαστικῶς, οὗτος δὲ ἐδηλοῦτο διὰ χρώματος μόνον ὅπως ἔχνη τινὰ αὐτοῦ σωζόμενα δεικνύουσιν, ἐκτὸς λεπτῆς τινος γραμμῆς ὑπὸ τὴν σφαγὴν δεδηλωμένης πλαστικῶς. *Ἀξιοπαρατήρητος καὶ καθιστῶσα τὸ ἔργον μοναδικὸν εἶνε λεπτοτάτης γραφῆς ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου, ἥτις παριστᾷ τρεῖς ἵππους θαυμασίως ἐξειργασμένους καὶ ἄλλας τινὰς μορφάς.³ *Ἡ ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος σώζει ἡ

¹ Περὶ τῶν δύο τούτων Σφιγγῶν θὰ πραγματοποιηθῇ ἐν τῷ προσεχεῖ τῆς *Ἀρχ. *Ἐφημερίδ. τεύχει ὁ κ. Ν. Πολίτης.

² Ἐξ τῶν ἐλευθέρως ἐξειργασμένων τούτων πλοκάμων, ὁ πρὸς τὰ ἀριστερά, εἶνε κατεαγῶς.

³ Ἀπεικόνισμα πιστὸν τῆς γραφῆς ταύτης, εἰς ἣν μᾶς κατέστησε προσεκτικὸς ὁ ἐξησηκίμενος ὀφθαλμὸς τοῦ κ. Gillieron θὰ δημοσιευθῇ

μορφή ένιαχού τῆς ἐσθῆτος καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων διακρίνονται προσέτι ἀμυδρά τινα ἔχνη χρωματισμοῦ κατὰ τὴν κόμην καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἡ μετὰ παιδῶς τινος ἐλευθερίας διασκευὴ τῆς κόμης κατὰ τὸ ἐμπροσθεν μέρος, οἱ ἐλευθέρως κατεσκευασμένοι καὶ μὴ ἐφαπτόμενοι τοῦ λοιποῦ μαρμάρου πλόκαμοι κατὰ τὸ ἀπὸ τῶν κροτάφων μέχρι τοῦ στήθους διάστημα, ἡ διάπλασις τῶν ὀφθαλμῶν καὶ μάλιστα τὰ λίαν δεδηλωμένα αὐτῶν βλέφαρα, τὰ ὑψηλῶς κείμενα ὦτα, ἡ ἐρίζοντιος κλίσις τῆς πρὸς τὸν λαιμὸν γραμμῆς τῆς σιαγόνος, ἡ παντελὴς ἑλλειψις τοῦ τυπικοῦ μειδιάματος, πάντα ταῦτα εἶνε τεκμήρια μαρτυροῦντα, ὅτι ὁ τεχνίτης ἀπεπειράθη νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ κύκλου τῆς ἀρχαϊκῆς τεχντροπίας, χωρὶς νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἔργον του ὠρισμένην τινὰ ἔκφρασιν· καὶ ἂν δὲ τοιαύτη τις παρατηρῆται, εἶνε ὅλως τυχαία· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἔργον του καὶ περ ἐντέχνως καὶ λεπτῶς ἐξεργασμένον στρεῖται τῆς κατὰ τὸ φυσικὸν τεχντροπίας καὶ εἶνε οὕτως εἰπεῖν ὑπερβολικὸν (exaggeré).

γ'. Μαρμάρινα ἔργα τῆς ἀνεπτυγμένης ἐργασίας. 26) Κορμὸς νεανίου γυμνός. Ὑψ. 0,49. Ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου διακρίνονται οἱ δάκτυλοι ἄλλης μορφῆς μεθ' ἧς ὁ νεανίας ἀπετέλει, ὡς φαίνεται, σύμπλεγμα τι.

27) Ἄλλος κορμὸς μικρᾶς γυναικείας μορφῆς φερύσης πολύπτυχον κυματίζουσαν ἐσθῆτα· περὶ τὸν λαιμὸν διακρίνονται ἔχνη ἐρυθροῦ καὶ κυανοῦ χρώματος.

28) Μῆρὸς ἀνδρὸς κολοσσιαίου μεγέθους σώζων καὶ ἔχνη χρώματος.

Δ'. ΣΑΛΚΑ.

1) Ἀγαλμάτιον κατιωμένον παριστῶν ἄνδρα βαίνοντα διαβεβηκόσι τοῖς σκέλεσι, ὅστις φαίνεται ὅτι κρατεῖ ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ πρᾶγμα τι δυσδιάκριτον. Ἡ κόμη αὐτοῦ καταπίπτει ὀπισθεν μέχρι μέσης ῥάχεως. Ἔργασία ἀρχαϊκή. Ὑψ. 0,12.

2) Νεανίας ὀρχούμενος καὶ ἀνέχων τὰς χεῖρας. Ὑψ. 0,11. Κατιωμένος. Τέχνη ἀνεπτυγμένη.

προσεχῶς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀρχ. Ἐφημερίδι ὑπὸ τὸν πίνακα, τὸν ὁποῖον παρασκευάζομεν διὰ τὴν ἐν λόγῳ μορφήν.

3) Μορφῆς ἀνδρικής μικρᾶς τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος μέχρις ὀσφύος. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει περιέργον τι κάλυμμα ἐφ' οὗ ἐξοχῇ τις ὥσπερ λόφος. Ἔργασία ἀρχαϊκή.

4) Ἀγαλμάτιον λίαν ἀρχαϊκὸν παριστῶν ἄνδρα γυμνὸν βαίνοντα διαβεβηκόσι τοῖς σκέλεσιν· ἐλλείπουσιν ἡ ἀριστερὰ αὐτοῦ κνήμη καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει ὁ ἀνὴρ κάλυμμα παρεμφερὲς Φρυγικῷ πύλῳ κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε λόφος κολοβὸς τὰ νῦν· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶνε λίαν ἐξέχοντες· ἡ κόμη ἰδιορρυθμῶς διεσκευασμένη κατέρχεται μακρὰ μέχρις ὤμων. Ὑψ. 0,20.

5) Μικρὰ ἀνδρική μορφή κολοβή κατὰ τοὺς πόδας καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα. Ὑψ. 0,8. φέρει χλαμύδα ἐπερριμμένην ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς πέτασον (?). Ἔργασία ἐπιμελὴς τῶν καλῶν χρόνων.

6) Ἀρματηλάτης παρεμφερὴς κατὰ τὴν στάσιν πρὸς τὸν περίφημον τοῦ ἐν Τυδίγγῃ μουσείου ἐν τῷ ὁποίῳ ἐνορῶσι τὸν Βάτωνα τὸν διφρηλάτην τοῦ Ἀμφιαράου (Ἠρβλ. Friederichs, Bausteine I. σελ. 63 ἀριθ. 49).

7) Ἐκ λαβῆς κατόπτρου μορφή ἀνδρική γυμνή πιθανῶς Ἀπὸλλωνος ταινία τὴν μακρὰν αὐτοῦ κόμην περιδεδεμένην ἔχοντος καὶ ὀρέγοντος τὰς χεῖρας πρὸς τὰ ἄνω· οἱ πόδες αὐτοῦ εἶνε προσκεκολλημένοι. Ἔργασία ἀρχαϊκή. Ὑψ. τοῦ ἀγαλματίου 0,155.

8) Ἀμορφον ἀρχαϊκὸν ἀγαλμάτιον, οὗ τινος οἱ ἄκροι πόδες ἀποκεκομμένοι. Ὑψ. 0,21.

9) Μορφή πτερωτῆ ἀνάγλυπτος Ὑψ. 0,15, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λόφον φέρουσα. Τέχνη ἀρχαϊκή.

10) Γοργόνες δύο πτερωταί. Ὑψ. ἑκατέρας 0,10. Τέχνη ἀρχαϊκή.

11) Ἐπὶ λαβῆς ἀνάγλυπτος πρόστυπος μορφή ἀναπεπταμένης τὰς χεῖρας ἔχουσα καὶ ὀκλάζουσα. Ὑψ. 0,125. Ἔργασία ἀρχαϊκωτάτη.

12) Σφιγξ μικρά. Ὑψ. 0,5.

13) Παρομοία τῇ προηγουμένῃ, ἀλλὰ μεγαλειτέρα ὀλίγον. Ὑψ. 0,6.

14) Λαβὴ μετὰ Γοργονείου ἀρχαϊκοῦ παρεμφεροῦς τῷ πηλίνῳ τοῦ Παρθενῶνος. (Ross, Arch. Anl. I σελ. 108. Πίναξ VIII.)

15) Τρεῖς κεφαλαὶ ὄψεων σύμμετροι.

16) Κεφαλή γρυπὸς μικρά.

17) Λέων μικρὸς καθημένος ἐπὶ τῶν δύο αὐτοῦ ὀπισθίων ποδῶν καὶ ἔχων τὴν οὐρὰν πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένην.

18) Λαβὴ μετὰ κεφαλῆς λέοντος ἐν τῷ μέσῳ· ἔνθεν καὶ ἔνθεν λέων καθημένος.

19) Αἶξ μικρά ἀνέχουσα τοὺς δύο ἐμπροσθίους πόδας. Ἔργασία ἐπιμελής.

20) Δύο μικραὶ κεφαλαὶ βοῶν.

21) Λύχνος μικρὸς ἀπλοῦς ἄνευ γλυφῆς.

Ε'. ΠΗΛΙΝΑ.

Πήλινα εὐρέθησαν οὐκ εὐάριθμα τὰ πλεῖστα εἰς

τεμάχια, ὧν τινα περίεργα, μάλιστα δὲ τεμάχιόν τι ἐφ' οὗ ἀνάγλυπτος μορφή νεανίου κατὰ τοῦ ὁποίου ἐφορμᾷ κύων (Ἀκταίων?). ὁ πηλὴς τοῦ τεμαχίου τούτου εἶνε ἀγάνωτος καὶ ἡ ἐργασία ἀρχαϊκή. Τὰ πλεῖστα ὅμως τῶν πηλίνων τούτων εἶνε εἰδώλια παριστῶντα καθημένας γυναικείας μορφᾶς ἐνδεδυμένας χιτῶνας ποδῆρεις ἐργασίας σκαιᾶς ὅλως καὶ ἀργῆς. Προσέτι δὲ εὐρέθησαν τεμάχια ἀγγείων τῆς τε ἀρχαϊκῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀνεπτυγμένης καλῆς ἐποχῆς, τῶν ὁποίων ἔνια φέρουσι καὶ ἐπιγραφάς.

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

ΑΤΤΙΚΟΝ ΑΓΓΕΙΟΝ.

(Ὅρα Πίν. 2.)

Τὸ ἀγγεῖον, τοῦ ὁποίου τὸ σχῆμα ἐν τῷ δευτέρῳ πίνακι ἀπεικονίσθη, φέρει ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ Collignon τὸν ἀριθμὸν 534, ἐν δὲ τῷ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας 936. Ὑψος ἔχει 0,31 μ. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους ὅπερ εἶναι πολὺ βεβλαμμένον, διακρίνονται τρεῖς ἐφηβοὶ περιειλιγμένοι ἐν μανδύαις· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὑπάρχει ἡ δημοσιευμένη ἀπλουστάτη παράστασις. Ἐν τῷ μέσῳ ἴσταται ὁ Διόνυσος κρατῶν θύρσον ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ κἀνθαρον, πρὸ αὐτοῦ εὐρίσκεται γυνὴ διδουσα αὐτῷ ἄλλαν κἀνθαρον, ὃν ἐπλήρωνεν οἴνου ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀριστερᾷ οἰνοχόης. Πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ Διονύσου ὑπάρχει δευτέρα γυνή, ἣτις κρατεῖ ἀσκὸν ἑτοιμος οὔσα νὰ πληρώσῃ τὸν κἀνθαρον, ἅμα κενωθῇ. Ὅπως ἡ παράστασις, οὕτω καὶ ἡ τέχνη εἶναι ἀπλουστάτη, ἢ μᾶλλον ἀτημελής· γραμμαὶ τινες, ἄνευ πολλῆς προσοχῆς ἡγμένοι, ἀρκοῦσιν ἵνα παραστήσωσι τοὺς θύρσους, τοὺς κἀνθάρους, τὸν ἀσκὸν καὶ τὰς πτυχὰς τῶν ἐνδυμάτων. Πρὸ πάντων δὲ τὰ κάτω μέρη τῶν δύο γυναικῶν εἶναι ὅλως παρημελημένα, ἐπίσης ὁ

δεξιὸς ποὺς τοῦ Διονύσου· ἡ αὐτὴ ἀμέλεια, ἣτις ὅμως ἄνευ χρωμάτων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρασταθῇ ἀκριβῶς ἐν τῷ πίνακι, παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν ἀνεπιτυχῇ γάνωσιν τοῦ ὅλου ἀγγείου, ἰδίως ἔμως εἰς τὸν τῆς δευτέρας χειρὸς μέλανα χρωματισμὸν περὶ τὴν περιφέρειαν τῶν μορφῶν. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ εἶναι ἐν τῶν ὠραιότερων τῆς Ἑταιρίας. Αἱ γραμμαὶ, καὶ περ ἀμελῶς κεχαραγμέναι, εἶναι λεπτόταται καὶ αἱ στάσεις φυσικώταται καὶ ἐκφραστικώταται· πρὸ πάντων δὲ καλῶς ἀπεδόθησαν ἡ χάρις τῆς οἰνοχούσης γυναικὸς καὶ ἡ προθυμία τῆς κρατούσης τὸν ἀσκὸν, ἵνα πληρώσῃ τὸν κενωθισόμενον κἀνθαρον. Καὶ ἐνταῦθα θεωρῶ καλὸν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς, ἣτις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἀτημελείας τοῦ ἡμετέρου ἀγγείου καὶ ἄλλων εὐρεθέντων ἐν Ἰταλίᾳ τὰ ὅποια θεωροῦνται ὡς ἀττικά μὲν, ἀλλ' ἀμελῶς ἐξεργασμένα· διότι εἰς τὰ ἰταλικά ἀγγεῖα ἡ κακὴ ἐργασία προέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ πραγματικῆς ἀγνοίας καὶ ἀδυναμίας, ἐν ᾧ ἐνταῦθα διαφαίνεται, ὅτι ἂν